

Prasība, kas celta 2014. gada 19. septembrī – Teva UK u.c./Komisija**(Lieta T-679/14)**

(2014/C 409/74)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Teva UK Ltd (West Yorkshire, Apvienotā Karaliste) Teva Pharmaceuticals Europe BV (Utrehta, Nīderlande) un Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jeruzāleme, Izraēla) (pārstāvji – D. Tayar un A. Richard, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- pieņemt šo prasību un atzīt prasību par pieņemamu;
- atcelt 2014. gada 9. jūlija Lēmuma COMP/AT.39612 “Perindopriils (Servier)” 3. pantu, ciktāl tajā tiek konstatēts, ka Teva UK limited, Teva Pharmaceuticals Europe B.V. un Teva Pharmaceutical Industries Limited ir pārkāpušas Līguma 101. pantu;
- atcelt naudas sodu, kas 2014. gada 9. jūlija Lēmuma COMP/AT.39612 “Perindopriils (Servier)” 7. pantā noteikts Teva UK limited, Teva Pharmaceuticals Europe B.V. un Teva Pharmaceutical Industries Limited;
- ja Tiesa neatceļ Lēmuma 3. pantu vai naudas sodu pilnībā, būtiski samazināt to, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir juridiski un faktiski kļūdījusies, raksturojot līgumu, kuru 2006. gada 13. jūnijā noslēdza Teva un Servier (turpmāk tekstā – “Līgums”), kā ierobežojumu mērķa dēļ. Juridiskā ziņā Komisija kļūdaini uzskatīja visus līgumus, kas var ierobežot konkurenci, par ierobežojumiem mērķa dēļ, tā vietā, lai par tādiem uzskatītu tikai tos līgumus, kuri nešaubīgi pēc sava rakstura parāda pietiekamu kaitējumu konkurencei. Faktiskā ziņā apstākļi, kas bija Līguma noslēgšanas laikā, proti, reālie intelektuālā īpašuma riski, ar ko saskārās Teva, parāda, ka Teva noslēdza Līgumu, lai nodrošinātu laicīgu ienākšanu tirgū un nevis lai saņemtu atlīdzību apmaiņā pret novēlotu ienākšanu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir juridiski un faktiski kļūdījusies, raksturojot Līgumu kā ierobežojumu sekū dēļ, jo Lēmumā nav norādīti pierādījumi par konkurences ierobežojumu, kā tiek parasti prasīts, bet ir aplūkota hipotētiska situācija.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, pat ja Tiesa atzītu, ka Līgums ietilpst LESD 101. panta 1. punkta tvērumā, Tiesai būtu jāsecina, ka Komisija nav pienācīgi pārbaudījusi prasītāju sniegtos argumentus un pierādījumus, lai apgalvotu sekas un to, ka ar Līgumu ir izpildīti visi LESD 101. panta 3. punkta nosacījumi.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka prasītājam noteiktais naudas sods ir jāatceļ vai vismaz būtiski jāsamazina. Pirmkārt, nosakot Teva būtisku naudas sodu, ar lēmumu ir pārkāpts tiesiskās noteiktības princips, atpakaļejoša spēka aizlieguma princips un tiesiskās palāvības princips. Otrkārt, Komisija ir kļūdījusies, vadoties no savām vadlīnijām par naudas sodu noteikšanas metodoloģiju, un pārkāpusi tiesiskās noteiktības principu, tiesiskās palāvības principu, samērīguma principu un vienlīdzīgas attieksmes principu, nosakot Teva pārmērīgu naudas sodu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi būtiskas procesuālās kļūdas.